

Itä-Suomen HO

Diaarinumero: R 06/707

Antopäivä: 31.12.2007

Ratkaisunumero: 1539

Esittelypäivä: --

Asianumero: I-SHO:2007:22

KÄRÄJÄOIKEUDEN RATKAISU

HOVIOIKEUSKÄSITTELY

RATKAISUN KESKEINEN SISÄLTÖ

MIKKELIN KÄRÄJÄOIKEUS TUOMIO 21.4.2006

SELOSTUS ASIASTA

Syyttäjän rangaistusvaatimus

1. MENETTÄMISVAATIMUS

(6150/R/0001673/ 05)

Metsästysasetus 25 §

Metsästyslaki 80 §

16.10.2005 SULKAVA

K on A ry:n järjestämässä luvallisessa hirvenmetsästyksessä ampunut naarashirven, jota on seurannut vuotta nuorempi jälkeläinen. Ammuttu hirvi on ollut rauhoitettu, eikä kenelläkään ole ollut oikeutta metsästää tai ottaa tällaista hirvieläintä.

Ammutun hirven arvo 979 euroa on tuomittava valtiolle menetetyksi.

VASTAUS

A ry vastaajana kiistää vaatimuksen menettämisseuraamuksesta. Syyttäjä on tehnyt tutkitusta rikoksesta syyttämättäjäätämispäätöksen. Näin ollen ei ole tapahtunut rikosta eikä siten voi olla menettämisseuraamustakaan. Vastaajan mukaan menettämiskaatus on lakiin perustumatonta, koska ei ole tapahtunut rikosta.

KÄRÄJÄOIKEUDEN RATKAISU

Perustelut

Asiassa on riidatonta, että ammuttua naarashirveä on seurannut vasa. Ammuttu hirvi on siten ollut rauhoitettu riistaeläin, jota ei olisi saanut ampua.

Hirvinaaras on näin ollen metsästetty vastoin metsästyslakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Metsästysasetus 25 § 2 momentin mukaan hirvinaaras on aina rauhoitettu, jos sitä seuraa vuotta nuorempi jälkeläinen. Koska ammuttu hirvi on ollut rauhoitettu, sen lihojen myynnistä saadut takavarikoidut varat tulee metsästyslain 80 §:n mukaisesti tuomita valtiolle menetetyksi.

Yllä mainituista oikeusohjeista ilmenee, ettei metsästäjä voi saada omistusoikeutta rauhoitettuun riistaeläimeen ja että kyseinen riistaeläin näin ollen kuuluu valtiolle.

Koska hirven myynnistä saadut takavarikoidut varat tuomitaan valtiolle, hylätään A ry:n asiassa esittämä oikeudenkäyntikuluvaatimus.

TUOMIOLAUSELMA

KORVAUSVELVOLLISUUS

YHTEISET LAUSUNNOT

Takavarikoidut (Juva 6150/R/1673/05/TVP/1) hirven myynnistä huutokaupalla saadut varat 979,00 euroa tuomitaan valtiolle menetetyksi.

Metsästysasetus 25 §
Metsästyslaki 80 §

Asian ratkaisseet käräjäoikeuden jäsenet:

Notaari Anne Kolari
Lautamiehet

ITÄ-SUOMEN HOVIOIKEUS TUOMIO 31.12.2007

VAATIMUKSET HOVIOIKEUDEN PÄÄKÄSITTELYSSÄ

A ry (jäljempänä yhdistys) on vaatinut, että menettämisseuraamusta koskeva vaatimus hylättäisiin ja että takavarikoidut varat 979 euroa palautettaisiin yhdistykselle sekä että valtio veloitettaisiin korvaamaan yhdistyksen oikeudenkäyntikulut käräjäoikeudessa 1.053,28 eurolla ja hovioikeudessa 5.916,20 eurolla, molemmat määrät korkoineen. Yhdistys on lausunut perusteinaan, ettei asiassa ollut kysymys tilanteesta, jossa naarashirveä olisi seurannut vuotta nuorempi jälkeläinen eikä menettämisseuraamusta voitu tuomita, koska asiassa ei ollut tapahtunut rikosta.

Kihlakunnansyyttäjä on vastustanut muutosvaatimusta perusteettomana ja vaatinut, että yhdistys veloitettaisiin korvaamaan valtiolle sen varoista hovioikeudessa maksettavaksi määrättävät todistelukustannukset.

Yhdistys on vastustanut syyttäjän vaatimusta todistelukustannusten korvaamisesta valtiolle kohtuuttomana.

HOVIOIKEUDEN RATKAISU

Näyttö

Kunnaneläinlääkäri E:n 17.10.2005 päiväystä lausunnosta ilmenee, että E on mainittuna päivänä suorittanut yhdistyksen ampuman naarashirven lihan tarkastuksen. Hirven utarekudos oli ollut hyvin tiivistynyt ja lihamainen eikä maitokammiossa ollut ollut maitoa. E on arvioinut hirven olleen mainittuna vuonna "maidossa", mutta jostakin syystä imetyksen loppuneen ennen aikaisesti.

K on hovioikeudessa todistelutarkoituksessa kuultaessa kertonut, että hän oli ollut 16.10.2005 yhdistyksen hirvenmetsästyksessä ampujana. Passipaikaltaan K oli havainnut naarashirven reilun 100 metrin päässä. Naarashirvi oli tullut tasaisesti häntä kohti. K oli tarkkaillut myös ympäristöä eikä hän ollut havainnut vasaa tai muita hirviä. Hän oli ampunut naarashirven, kun se oli ollut noin 60 metrin päässä hänestä. Tämän jälkeen hän oli kävellyt naarashirven luokse ja ampunut armonlaukauksen. K oli laittanut aseensa puuta vasten, jonka jälkeen hän oli havainnut vasan tulevan vähän enemmän vasemman suunnasta kuin hänen ampumansa naarashirvi oli tullut. K oli ampunut vasaa kerran, mutta vasa oli vain haavoittunut ja lähtenyt karkuun. K ei ollut varma, mutta piti ilmeisenä, että ennen kyseisen päivän metsästyksen alkua metsästäjille oli ilmoitettu, että alueelle oli tullut naarashirvi ja vasa. K ei ollut nähnyt kyseisenä päivänä muita hirviä kuin ampumansa naarashirven ja vasan.

S, joka on toiminut yhdistyksen puheenjohtajana ja kysymyksessä olevan metsästyksen johtajana, on hovioikeudessa todistelutarkoituksessa kuultaessa kertonut, että aamulla 16.10.2005 naapurimetsästysseurasta oli ilmoitettu kahden hirven, mahdollisesti vasan ja aikuisen tulleen yhdistyksen metsästysalueelle. S oli kertonut asiasta yhdistyksen metsästyksen osallistuville muille jäsenille metsästäjien kokoontumispaikalla ennen metsästyksen alkamista. S oli tiennyt, että yhdistyksen metsästysalueella oli muitakin hirviä. Metsästyksen aikana S oli kuullut kaksi laukausta ja tiedustellut radiopuhelimella muilta metsästäjiltä mitä ammutaan. Hän oli tullut tietoiseksi K:n ampumista laukauksista ja siitä, että naarashirvi oli kaadettu, mutta vasa oli päässyt karkuun. S oli jonkun ajan kuluttua tästä kuullut vasan ääntelyä ja vasan nähtyään ampunut sen. Tämän jälkeen S oli soittanut hätäkeskukseen. Hän oli tehnyt ilmoituksen, koska naarashirvi ja vasa oli ammuttu väärässä järjestyksessä. Naarashirveä nyljettäessä S oli havainnut, ettei naarashirvi ollut ollut "maidossa". S ei olisi tehnyt ilmoitusta hätäkeskukseen, jos hän olisi tiennyt tämän. Aina aikaisempina vuosina naarashirvi oli ollut lokakuun puolivälissä vielä "maidossa", mikäli tällä oli ollut vasa mukanaan. S on lisäksi kertonut, että vasa liikkui yleensä noin 20-30 metrin etäisyydellä emähirvestä, mutta metsästystilanteessa pakojuostessa vain muutaman metrin etäisyydellä emähirvestä.

Johtopäätökset näytöstä ja oikeudellinen arviointi

Asiassa on selvitetty, että K:n ammuttua naarashirven, suurinpiirtein samasta suunnasta on tullut näkyviin vasa. Varsin epätodennäköistä on, että mainittu vasa olisi ollut jonkun muun kuin K:n ampuman naarashirven vasa. Tätä käsitystä tukee se, ettei alueella ole nähty toista naarashirveä metsästyksen yhteydessä. Eläinlääkäriin lausunto ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että vasa on ollut ammutun naarashirven jälkeläinen. Metsästysasetuksen 25 §:n 2 momentin rauhoitussäännöksen ilmeinen tarkoitus on emästä riippuvaisten jälkeläisten turvaaminen. Säännöksen tarkoitus huomioon ottaen se ei hovioikeuden käsityksen mukaan edellytä, että vuotta nuorempi jälkeläinen kulkee naarashirven välittömässä läheisyydessä eli seuraa sitä

konkreettisesti. S:n kertomus naarashirven ja sen vasan liikkumisesta yleensä yhdessä ei myöskään horjuta hovioikeuden käsitystä siitä, että mainittu vasa on sanotussa lainkohdassa tarkoitetulla tavalla seurannut ammuttua naarashirveä ja ollut tämän jälkeläinen.

Asiassa on näin ollen riittävällä varmuudella näytetty, että kysymyksessä olevassa tilaisuudessa kaadettu naarashirvi on ollut rauhoitettu sillä perusteella, että sitä on seurannut alle vuoden ikäinen jälkeläinen.

Menettämisseuraamuksia koskevan lainsäädännön uudistamiseksi annetun hallituksen esityksen (HE 80/2000 vp, s. 41-42) mukaan, vaikka rikoslain 10 lukua uudistettaessa muutettiin myös metsästyslain 80 §:ää, on ollut tarkoitus, että metsästyslain 80 § jää asiasisällöltään entiselleen. Ehdotetun rikoslain 10 luvun säännöksistä jäävät noudattamatta 5 §:n määräykset rikoksen kohteen ja rikoksen tuotteen menettämisestä, koska tästä on omat määräyksensä metsästyslain 80 §:n 1 momentissa.

Metsästyslain 80 §:n 1 momentin mukaan, jos riistaeläin on metsästetty vastoin metsästyslain tai sen nojalla annetun asetuksen säännöksiä ilman, että toisella oli oikeus metsästää tai ottaa tällainen riistaeläin, tuomitaan eläin tai sen arvo valtiolle menetetyksi. Momentin mukaan rikoslain 10 luvun 1-4 ja 6-11 §:iä noudatetaan soveltuvin osin.

Metsästyslaki erikoislakina syrjäyttää rikoslain 10 luvun määräykset menettämisseuraamuksen tuomitsemisesta. Menettämisseuraamuksen tuomitseminen kysymyksessä olevassa tapauksessa ei siten edellytä rikosta.

Hovioikeus on ratkaissut asian tuomiolauselmasta ilmenevällä tavalla.

KORVAUSVELVOLLINEN A ry

TUOMIOLAUSELMA

Käräjäoikeuden tuomion lopputulosta ei muuteta.